

ת"פ 50095/09/20 - פרקליטות מחוז מרכז - פלילי נגד בנימין שלומוב

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 50095-09-20 פרקליטות מחוז מרכז - פלילי נ'
שלומוב(עציר)

בפני בעניין:	כבוד השופטת קרן וקסלר המאשימה נגד הנאשם	פרקליטות מחוז מרכז - פלילי בנימין שלומוב (עציר)
-----------------	--	--

גזר דין

כתב האישום

- 1.** הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בכתב אישום מתוקן בביצוע עבירות **קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות**, לפי סעיף 415 סיפא בחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: **חוק העונשין**); **זיוף**, לפי סעיף 418 סיפא בחוק העונשין (ריבוי עבירות); **ושימוש במסמך מזויף**, לפי סעיף 420 בחוק העונשין (ריבוי עבירות).
- 2.** בהתאם לאמור בכתב האישום המתוקן, בתאריך 2013 נפטר יהודה דניאלי (להלן: **המנוח**), שהיה בעלים של קרקע בנס ציונה (להלן: **הקרקע**). עובר ליום 13.4.2015 ערך הנאשם או מי מטעמו מסמך הנחזה להיות צו ירושה של המנוח לפיו הנאשם הינו היורש היחיד של המנוח, זאת בכזב ועל אף שבין הנאשם לבין המנוח אין כל קשר (להלן: **צו הירושה המזויף**). בהמשך, הכין הנאשם או מי מטעמו מסמך הנחזה להיות ייפוי כוח מאת "עו"ד מאיר רוזן" בו ציין מספר רישיון ומספר טלפון נייד. במסמך ציין כי עו"ד רוזן מיופה לבצע בשמו פעולות במרשם המקרקעין, זאת בכזב וביודעין כי אדם זה אינו במאגר לשכת עורכי הדין (להלן: **ייפוי הכוח המזויף**).
- 3.** בתאריך 13.4.2015 הגיש הנאשם או מי מטעמו לבית הדין הרבני בקשה לרישום ירושה במסגרתה הגיש את צו הירושה המזויף ואת ייפוי הכוח המזויף וכן כתב בבקשה בכזב פרטים הנחזים לכאורה להיות פרטים של "עורך הדין רוזן" והציג עצמו באמצעות צו הירושה המזויף כיורש החוקי של הקרקע.
- 4.** בהמשך לאמור ובהסתמך על מצג השווא שהקים הנאשם באמצעות צו הירושה המזויף, העביר רשם המקרקעין את הזכויות בקרקע על שמו של הנאשם.

5. במהלך חודש יולי 2015 פנה הנאשם לחברת ע.ר. צים אחזקות נדל"ן בע"מ (להלן: **חברת צים**), תוך שהציג עצמו כבעלים החוקי והיחיד של הקרקע והציע לנציגי חברת צים להתקשר עמו בהסכם לרכישתה בעבור תשלום בגובה 1.5 מיליון ₪, בעוד שווי הקרקע המוערך היה במועד הרלוונטי כ- 2.9 מיליון ₪ (להלן: **התמורה**).

6. לאחר שחברת צים בדקה את הקרקע ומצאה אותה מתאימה לרכישה, נחתם ביום 30.7.2015 הסכם בינה לבין הנאשם לרכישת זכויות הבעלות בקרקע. מעת לעת שילמה חברת צים את התמורה עד התשלום האחרון בסך 175,000 ₪ ביום 10.9.2015 ובכך השלימה את העברת התמורה במלואה לידי הנאשם על בסיס מצג השווא. בהמשך לכך, בתאריך 10.2.2016, נרשמו הזכויות בקרקע על שמה של חברת צים.

טיעוני הצדדים בתמצית

7. ב"כ המאשימה, עו"ד שירה חרל"פ, עמדה על נסיבות ביצוע העבירות ומידת הפגיעה בערכים המוגנים. בטיעוניה הפנתה לתכנון המוקדם שקדם לביצוע העבירות, לביצוע שכלל מספר שלבים, לנועזות שבמעשי הנאשם ולתחכום שנלווה לזיוף המסמכים ומצגי השווא השונים - הכול למען מטרה של גזלת נכס יקר והשגת סכום כסף גדול באמצעותו, תוך שהנאשם מותיר אחריו מספר נפגעים- היורשים החוקיים, המדינה, בית הדין הרבני, רשם המקרקעין וחברת צים. ב"כ המאשימה עמדה על עוצמת הנזק שנגרם לנפגעים השונים ובפרט ליורשים החוקיים, אשר מצאו עצמם מכתתים רגליים בין בתי המשפט על מנת להשיב את הקרקע שנגזלה מהם. אמנם, ניתן פסק דין בבית המשפט המחוזי שהורה על השבת הקרקע לידיהם אולם חברת צים הגישה ערעור לבית המשפט העליון כך שההליך המשפטי טרם הסתיים גם עתה בחלוף יותר משש שנים מאז ביצוע העבירה.

8. ב"כ המאשימה ביקשה לתת משקל לכך שהנאשם לא השיב את הסכום שגזל והפנתה לתצהיר נפגע העבירה ולפגיעה שגרם לבניו של המנוח. לאחר שהפנתה לפסיקה, עתרה לקביעת מתחם עונש הולם הנע בין 3.5 ל- 6 שנות מאסר בפועל, וכן למאסר על תנאי, פיצוי של מאות אלפי שקלים ליורשים וזאת בנוסף לסכום שהופקד על ידי הנאשם וכן לקנס של עשרות אלפי שקלים. בהתייחס לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות, סבורה ב"כ המאשימה כי יש למקם את העונש ב"תחתית אמצע המתחם" על אף הנתונים העומדים לזכותו של הנאשם - הודייתו בעבירה והיעדר פלילי, וזאת משיקולי הרתעה הנדרשת בענייננו בשים לב לתעוזה שנלוותה לביצוע המעשים ואדישות הנאשם כלפי הפגיעה הקשה באזרחים תמימים, המלמדת על דפוסי מרמה מושרשים.

9. ב"כ המאשימה ביקשה שלא לייחס לחלוף הזמן מאז ביצוע העבירות משקל לקולה, שכן הנאשם יצא מהארץ בשנת 2019 ושב בשנת 2020, רק אז התקיים הליך שימוע ובסופו הוגש כתב אישום בשנת 2022. עוד נטען כי בקשות הדחיה בתיק הוגשו ברובן על ידי ההגנה.

10. ב"כ הנאשם, עו"ד גיא פרידמן, סבור כי העונש לו עותרת המאשימה הינו מופרז ואינו לוקח בחשבון את התיקון המשמעותי בכתב האישום שנערך לאחר הליך גישור שהתנהל בפני כב' השופטת דיבון- סגל, שבעקבותיו

אף הופנה הנאשם לקבלת חוות דעת הממונה על עבודות שירות. מבלי להמעט בחומרת המעשים, ביקש לשקול כי מדובר בעבירה אחת ולא בסדרה של מעשים או ריבוי עבירות. אשר לנזק שנגרם, טען שנפגע העבירה (בנו של המנוח) לא הציג בתצהיר מטעמו קבלות על ההוצאות שנגרמו לו כתוצאה מההליך.

11. אשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, ביקש לזקוף לקולה את עברו הנקי של הנאשם, את הודייתו בכתב האיטום המתוקן, את העובדה שהפקיד עובר לטיעונים לעונש פיצוי בסך 150,000 ₪ לאחר שבני משפחתו נרתמו לעזרתו וסייעו לו בכך. כן ביקש להתחשב בעמדת שירות המבחן שהמליץ על ענישה שיקומית ואת הנתונים העומדים לזכותו של הנאשם, עולה מהתסקיר החיובי שהוגש בעניינו.

12. אשר לחלוף הזמן, ב"כ הנאשם טען כי המאשימה השתתה בהגשת כתב האיטום והדגיש כי אין כל פסול ביציאת הנאשם את הארץ, שכן לא הוטלה עליו כל מגבלה. עם חזרתו ארצה התקיים הליך השימוע ומאז התבקשה דחייה אחת על ידי ההגנה בשל מצב רפואי.

13. נוכח האמור לעיל עתר ב"כ הנאשם לקבוע מתחם ענישה הולם הנע בין 6 לבין 24 חודשי מאסר בפועל וביקש בהתחשב בשיקולים לקולה כי תושת על הנאשם ענישה מתונה בתחתית המתחם שתאפשר לו להשתלב בטיפול בסיום המאסר.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

14. בבחינת הנסיבות שקשורות בביצוע העבירה, שקלתי את התכנון שקדם לביצוע העבירות - הנאשם השתתף בתכנית זדונית לגזול קרקע מיורשיה החוקיים, שהוצאה אל הפועל לאחר תכנון מוקדם ומדוקדק, תוך יצירת מסמכים מזויפים ומצגי שווא על מנת לבסס את המרמה. המעשים בוצעו בתחכום ובתעוזה ואותם מסמכים הוצגו בפני גורמים שונים. לכאורה מדובר באירוע אחד ולא בריבוי עבירות, אולם המרמה התפרשה על חודשים ארוכים, החל מעריכת צו הירושה, עובר בהכנת יפוי כוח, הגשת הבקשה לרישום הירושה לבית הדין הרבני, עריכת מו"מ מול חברת צים וקבלת התמורה במספר תשלומים עד האחרון שבהם בחודש ספטמבר 2015. הנאשם לא התעשת ולא נסוג מהתוכנית העבריינית, התעלם מהנזק שהסב למתלוננים, והכל למען בצע כסף ובמטרה להתעשר על חשבונם.

15. הנזק שנגרם מביצוע העבירה ליורשים החוקיים הינו אנוש. הנאשם פגע בזכות הקניין של היורשים החוקיים שהתעוררו ליום חשוך אחד והבינו כי קרקע חקלאית יקרה, שנרכשה ביזע כפיים נגזלה מהם תוך מעשי רמייה מכוערים, שהותירו אותם כשכיסם חסר. כן פגע בזכות הבחירה שלהם לנהל את נכסיהם כרצונם. הנזק הממוני לא הסתכם בכך. מתצהיר נפגע עבירה שהגיש בנו של המנוח עולה כי מאז התוודעו האחים היורשים למעשיו של הנאשם, הם מנהלים הליך משפטי ממושך שעדיין לא תם מול חברת צים, אליה העביר הנאשם את הבעלות בקרקע. האחים נאלצו להשתתף במאות שעות של דיונים בבית המשפט נוסף על דיונים אצל המגשר, דיוני

הכנה אצל עורכי הדין, קריאת חומרים ועוד, ולצורך כך לקחו ימי חופשה ממקומות עבודתם ונשאו בהוצאות שכר טרחת עורכי הדין, בהוצאות חוקר פרטי ובשכרו של המגשר. לנוכח הנזק הרב שנגרם עתה נפגע העבירה למיצוי הדין עם הנאשם וביקש לקבל פיצוי בסך 510,000 ₪ בגין ההוצאות הניכרות שנגררו בעטיים של מעשי הנאשם.

16. הנאשם אמנם הפקיד סכום של 150,000 ₪, אולם סכום זה הינו רק כעשירית מהסכום ששלשל לכיסו ואינו מבטא את הנזקים הממשיים שנגרמו הן ליורשים והן לחברת צים שרכשה את הקרקע.

17. נוסף לנזקים הכספיים הניכרים, לא ניתן להתעלם מהפגיעה הרגשית ועוגמת הנפש שנגרמה לנפגעי העבירה, בפרט בשים לב לכך שהקרקע נרכשה על ידי המשפחה ומועברת מדור לדור, וכן בהתחשב במצוקה שנלוותה לניהול הליך משפטי ארוך וממושך שטרם הסתיים, שגזל מהיורשים זמן יקר וגבה מהם מחיר רגשי שאינו מבוטל.

18. זאת ועוד. לא ניתן להפריז בעוצמת הפגיעה במערכת המשפט ובאינטרס הציבורי שבשמירה על תקינות ואמינות החלטות שיפוטיות ועל מרשם המקרקעין, שנועד בכדי להבטיח ניהול תקין של עסקאות במקרקעין תוך גילוי מידע אמיתי. במעשים מגולמת פגיעה נוספת באמון הציבור בשלטון החוק ובמערכת המשפט, נוכח זיוף ושימוש שנעשה במסמכים הנחזים להיות מסמכים חוקיים החתומים על ידי גורם מורשה, תוך הטעיית בית הדין הרבני ורשם המקרקעין. יפים לעניין זה דבריו של כבוד השופט י' עמית בע"פ 8642/19 אמיר הייב נ' מדינת ישראל (נבו 13.10.2021): "ככלל, מתחם הענישה לגבי זיוף ותרמית שיש בהם כדי לפגוע באמינות מרשם המקרקעין צריך להתחיל במספר שנות מאסר ולטפס כלפי מעלה בהתאם למספר המקרים, חומרתם והתחכום של מבצעי העבירות. . הפגיעה באמינות מרשם המקרקעין היא פגיעה ב"קודש הקודשים" של חיי המסחר השוטפים, ואין צורך להרבות במילים על אודות הנזק שנגרם לאינטרס הציבורי בשל הפגיעה בתקינותו ואמינותו של מרשם המקרקעין."

עוד ראוי להפנות בהקשר זה לדברים שנפסקו בע"פ (ת"א) 32070-05-12 יעקב אבירם נ' מדינת ישראל (8.7.2013): "הטעיית רשות שיפוטית בכל דרך שהיא, היא עבירה שקשה להמעיט בחומרתה. מערכת משפטית לעולם נשענת על מסמכים, תצהירים, עדויות ובאופן כללי הראיות (כמושג גנרי), המצויות בפניה. יצירת מסכת עובדות שקרית, המתבססת על מסמכים כוזבים, משמיטה את הקרקע תחת יכולתה של המערכת לתפקד ולהגיע לתוצאות אמת בסוגייה שבה היא עוסקת. הטעיית של מערכת המשפט פוגעת בערכי יסוד ודי בה, בפני עצמה, להצדיק ענישה משמעותית ואפקטיבית."

19. בשל הפגיעה הקשה בערכים המוגנים כאשר מדובר בגזלת נכס מקרקעין נוהגים בתי המשפט להשית עונשי מאסר שאינם קצרים. עם זאת, יש לזכור כי בהתאם לסעיף 40(ג) בחוק העונשין מדיניות הענישה הנוהגת הינה אך אחד מהשיקולים המשמשים בידי בית המשפט בקביעת העונש ההולם ויש לבחון כל מקרה על פי נסיבותיו. אפנה למספר פסקי דין מהם ניתן ללמוד על מדיניות הענישה הנוהגת, בשינויים המחויבים:

א. רע"פ 5567/10 **יעקב שקדי נ' מדינת ישראל** (2.8.2010) - הנאשם הורשע בעבירות קבלת דבר במרמה; זיוף בנסיבות מחמירות; ושימוש במסמך מזויף. הנאשם זייף עם אחרים רישום זכויות בעלות בדירה ששכר ולאחר מכן מכר את הדירה לקונה תמים. הקונה איבד את כספו, שאת מרביתו נטל כהלוואה. מעשה הרמייה נתגלה בטרם הועברה הבעלות בדירה לרוכש. הנאשם נטל את הכסף, נמלט מהארץ ושב בחלוף כארבע שנים. בית המשפט גזר על הנאשם עונש מאסר בפועל בן 24 חודשים, מאסר על-תנאי, פיצוי למתלונן בסך 180,000 ₪ וקנס בסך 7,500 ₪. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה והשית על הנאשם 38 חודשי מאסר בפועל והעמיד את שיעור הפיצוי על סך 250,000 ₪. בקשת רשות ערעור נדחתה.

ב. רע"פ 6031/17 **פלוני נ' מדינת ישראל** (3.10.2017) - הנאשם הורשע בשני כתבי אישום במספר עבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, שימוש במסמך מזויף בכוונה לקבל דבר וניסיון לקבלת דבר במרמה. הנאשם הציג מצג כוזב ביחס לזכויות במקרקעין, שבעקבותיו שילם המתלונן כספים בסך 200,000 ₪, כביכול בתמורה לקבלת בעלות על הקרקע; באירוע נוסף, תיווך הנאשם בעסקת מכר של מקרקעין בין המתלונן לבין אישה שהוצגה במרמה כבעלת קרקע ושלשל לכיסו 28,000 ₪; באישום אחר, הבטיח הנאשם לאדם לו חב כספים כי החוב יוחזר לו באמצעות העברת זכויות במקרקעין, תוך הצגת מצגי שווא ומסמכים מזויפים. בכתב אישום נוסף, הורשע הנאשם בקבלת סך של 500,000 ₪ במרמה מהמתלונן, תוך התחייבות שלא קוימה לסייע למתלונן להשלים עסקאות במקרקעין. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הולם הנע בין 2 ל-6 שנות מאסר, וגזר על הנאשם 50 חודשי מאסר בפועל, מאסר על-תנאי ופיצויים לנפגעי העבירה בסך כולל 640,000 ₪. בית המשפט המחוזי הפחית את שיעור הפיצוי לכדי 250,000 ₪, שכן הפיצוי שהושת עלה על סכום הפיצוי המקסימלי שניתן לפסוק וכן בהתחשב ב הודייתו של הנאשם והשבת סכום כסף לאחד המתלוננים. בקשת רשות ערעור נדחתה.

ג. ע"פ (מרכז) 2317-03-15 **יצחק ביטון נ' מדינת ישראל** (2.8.2015) - הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בקבלת דבר במרמה, ניסיון לקבל דבר במרמה וזיוף, בכך שהצטייד בהסכם מכר פיקטיבי מזויף, באמצעותו ניסה לרשום הערת אזהרה לטובתו, ניסה למכור את הקרקע מושא ההסכם הפיקטיבי והמזויף למתלונן תמורת 686,000 ₪, קיבל ממנו על החשבון 2,000 ₪, ובהמשך ניסה למכור את הקרקע לאדם נוסף, תמורת 1,400,000 ₪, וקיבל ממנו על החשבון 3,000 ₪. משפט קבע כי מתחם העונש נע בין שנת מאסר בפועל לבין 4 שנות מאסר והטל על הנאשם שלחובתו עבר פלילי 3 שנות מאסר בפועל לרבות הפעלה במצטבר של שנת מאסר על תנאי לצד עונשים נלווים. כן הורה כי העונש יצטבר למאסר אחר אותו ריצה הנאשם. בית המשפט המחוזי אישר את מתחם העונש, אולם בשל מצבו הרפואי של הנאשם מצא להקל בעונשו והורה על חפיפת שנת מאסר למאסר הנוסף שריצה.

ד. עפ"ג (חיפה) 32326-06-20 **חוסאם ביסאן נ' מדינת ישראל** (06.08.2020) - הנאשם הורשע ב-7 עבירות של זיוף בנסיבות מחמירות, 7 עבירות של שימוש במסמך מזויף ו-7 עבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות. הנאשם הציג את עצמו במרמה בפני מתלוננים שונים כבעל קשרים ברשות למנהל מקרקעי ישראל, וסיכם עימם במרמה כי ימכור להם קרקע של הרשות, והם ישלמו עבורה במזומן. בכל אחת מהעסקאות זייף הנאשם מסמך הנחזה להיות חוזה חכירה של הרשות, ונושא סמליל (לוגו) של הרשות, לפיו הרשות מחכירה את קרקע בבעלותה לתקופה של 99 שנה לקונה תמורה תשלום. על החוזה המזויף החתים המערער את

הקונה, קיבל ממנו תשלום במזומן, זייף את חתימות הרשות על ההסכם. בית המשפט קבע מתחם ענישה הולם הנע בין 18 ל-36 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. על הנאשם, נעדר עבר פלילי, אשר השיב חלק ניכר מהכספים (מלבד 400,00 ₪), הושתו 18 חודשי מאסר בפועל, קנס ופיצוי. בית משפט המחוזי ביטל עונש הקנס נוכח מצבו הכלכלי הקשה של הנאשם וקבע כי די בעונש המאסר בפועל שנגזר על הנאשם ובפיצוי הכספי לכל אחד מהמתלוננים, כדי להגשים את התכלית ההרתעתית.

ה. עפ"ג 67645-03-23 **שמואל נ' מדינת ישראל** (7.6.2023) - הנאשם הורשע בביצוע עבירות של גניבה בידי מורשה וקבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות ומספר עבירות מס של שימוש במרמה. הנאשם, שעבד בחנות כל בו בקיבוץ קשר עם אחד הספקים להשאיר חלק מהסחורה בידי הספק וזה מכר אותה בשוק החופשי ושניהם התחלקו בתמורה. על יסוד מצג זה קיבלו השניים עבור הסחורה 1.75 מיליון ₪. בית משפט השלום קבע כי מתחם ענישה הנע בין 3 ל-5 שנות מאסר בפועל וגזר על הנאשם אשר עבר הליך טיפולי ושיתף פעולה 24 חודשי מאסר בפועל. במסגרת ערערים הדדיים של המדינה והנאשם, המליץ בית משפט המחוזי על החמרה בענישה והצדדים הסכימו להשתתף 30 חודשי מאסר. בית המשפט צין כי העונש שסוכם אינו ממצה את הדין.

ו. ת"פ (ת"א) 47792-02-12 **מדינת ישראל נ' אליהו אקוה** (27.11.2013) - בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם בגין מכירת דירתו של אדם לאחר בדרך של מרמה וקבלת תמורתה בסך 610,000 ₪ תוך שימוש במסמכים מזויפים נע בין 3 לבין 5 שנות מאסר בפועל וגזר על הנאשם 48 חודשי מאסר בפועל בצד עיצומים כספיים, קנס בסך 30,000 שח ופיצוי בסך 650,000 ₪.

20. נוכח האמור לעיל, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם במקרה דנן, נע בין 35 חודשים ל-5 שנות מאסר בפועל לצד מאסר על תנאי וקנס.

קביעת עונשו של הנאשם בגדרי מתחם הענישה

21. לזכותו של הנאשם יש לזקוף את הודייתו בכתב האישום המתוקן, שמלמדת על נטילת אחריות ואשר הביאה לחיסכון בזמן שיפוטי. הנאשם נעדר הרשעות קודמות וזו הפעם הראשונה בה עומד לדין.

22. עוד נתתי דעתי למאמצי הנאשם לפצות את נפגעי העבירה והפקדת סכום של 150,000 ₪ עבורם בקופת בית המשפט.

23. עובר לטיעונים לעונש הופנה הנאשם לשירות המבחן ותסקיר בעניינו התקבל ביום 15.11.2022. כעולה מהתסקיר, הנאשם בן 37 נשוי ואב לארבעה ילדים קטינים בגילאי 5-9 ועובד כטבח. הנאשם פיתח תלות בהימורים כבר מגיל הנעורים ועם הזמן צבר חובות כספיים ופנה ל"שוק האפור" לצורך הלוואות למימון התמכרותו ובניסיון לפתור את בעיותיו הכלכליות. בהתייחס לרקע ביצוע העבירות, מסר הנאשם שפעל מתוך

פיתוי להצעת גורם עברייני עמו היה בקשר וכן על רקע קשיים כלכליים סביב בעיית ההימורים. שירות המבחן התרשם מנטייה לתאר את האירוע באופן מצמצם ולהתייחס למצוקותיו כנובעות מסיבות חיצוניות, אולם בצד זאת, ביטא הנאשם נכונות לשאת תוצאות ולבחון באופן ביקורתי את התנהגותו העבריינית ואף פנה בהמלצת שירות המבחן למרכז לטיפול בהתמכרויות בעיר מגוריו.

24. שירות המבחן התרשם בהתחשב בכך שהנאשם עומד לראשונה לדין ונכונותו להשתלב בהליך טיפולי, נכון לנקוט בענייניו בגישה שיקומית ולפיכך המליץ על הטלת מאסר שיישא בעבודות שירות בצד צו מבחן ועונשי מאסר על תנאי והתחייבת.

25. בין הגשת התסקיר לבין מועד הטיעונים לעונש השתנו הנסיבות. הנאשם נעצר בתיק אחר והובא לטיעונים עונש כשהוא נתון במעצר, ועל אף שחזקת החפות באותו תיק כמובן עומדת לו, ספק אם בנסיבות אלה יש ממש בחוות דעתו של שירות המבחן.

26. שקלתי את חלופי הזמן מאז ביצוע העבירות, אשר במהלכו לא הורשע הנאשם בביצוע עבירות נוספות. אכן, כפי שטען הסנגור, הדעת נותנת כי ניתן היה לנהל את החקירה ולבחון את התיק בפרקליטות באופן יעיל וזריז יותר. עם זאת, לפחות חלק מהתקופה שחלפה רובצת לפתחו של הנאשם שעזב את הארץ- גם אם ברשות וללא כל הפרת תנאים. מכל מקום, בחלופי הזמן כשלעצמו אין בכדי להאפיל על שיקולי הענישה האחרים. יש לזכור כי חלופי הזמן לא היטיב עם המתלוננים שסיפורם לא תם ואשר עדיין נאבקים בערכאות השונות על מנת להשיב לידיהם את הקרקע שנגזלה במחיר יד.

27. לנוכח האמור לעיל מצאתי כי יש למקם את עונשו של הנאשם בשליש התחתון המתחם, אולם לא בתחתיתו. אל מול נסיבותיו האישיות של הנאשם והנתונים העומדים לזכותו לרבות הודייתו בכתב האישום, יש לשקול שיקולי הרתעה הרבים והרתעת היחיד וכן את התוצאות הקשות להן גרם הנאשם, עימם עוד מתמודדים הנפגעים הרבים. בהקשר זה ראוי להביא את דברי כב' השופט אלרון בע"פ 280/23 **מדינת ישראל נ' Abker**, פסקה 9 (18.5.2023): "[...] **מוקשית היא קביעת בית המשפט המחוזי כי יש לגזור את עונשו של המשיב בתחתית מתחם העונש ההולם. בבואו של בית המשפט לגזור את עונשו של נאשם בגדרי מתחם העונש ההולם, עליו לשקול שיקולים שונים לחומרה ולקולה, בהתאם למצוות המחוקק [...], כאשר האיזון הנכון ביניהם יביא לגזירת העונש ההולם על הנאשם. לעניין מלאכת איזון זו, הדגשתי כי "כשם שכדי לגזור עונש בקצה העליון של המתחם נדרש הצטברות נסיבות חמורות המקחות את משקלן של הנסיבות המקלות, כדי שייגזר עונש בקצה התחתון של המתחם נדרשות נסיבות מקלות לזכותו של נאשם, הגוברות על הנסיבות החמורות הקיימות [...]" (ע"פ 3244/22 מדינת ישראל נ' ערן, פסקה 17 (20.9.2022) [...])."**

28. התוצאה היא שאני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל למשך 42 חודשים בניכוי ימי מעצרו בתיק זה בהתאם לרישומי שב"ס.

ב. מאסר מותנה למשך 7 חודשים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירת רכוש מסוג פשע למשך 3 שנים מסיום ריצוי מאסרו.

ג. מאסר מותנה למשך 4 חודשים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירת רכוש מסוג עוון למשך 3 שנים מסיום ריצוי מאסרו.

ד. הנאשם ישלם לנפגעי העבירה, יורשי המנוח, פיצוי בסך 250,000 ₪ (150,000 ₪ מתוכו כבר הופקד).
(המאשימה תעביר את פרטי נפגעי העבירה למזכירות בית המשפט בתוך 7 ימים ותעדכן את נפגעי העבירה על אודות תוצאות גזר הדין והפיצוי שנפסק).

ה. הנאשם ישלם לחברת צים, פיצוי בסך 10,000 ₪. (המאשימה תעביר את פרטי החברה למזכירות בית המשפט בתוך 7 ימים ותעדכן את החברה על אודות תוצאות גזר הדין והפיצוי שנפסק).

ו. הנאשם ישלם קנס בסך 25,000 ₪ או 4 חודשי מאסר תמורתו. הקנס ישתלם ב- 25 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל ביום 10.9.23 ובכל 10 בחודש שלאחריו.

תשלום קנס או פיצויים ייעשה ישירות לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגביה באחת הדרכים הבאות: בכרטיס אשראי באתר המקוון של רשות האכיפה והגביה (חיפוש בגוגל "תשלום גביית קנסות"): www.eca.gov.il (ניתן לשלם בפריסה של עד 18 תשלומים בהסדר קרדיט). או באמצעות מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז הגביה) בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000. או במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות (ללא צורך בשוברי תשלום).

כל סכום שיופקד על ידי הנאשם יזקף ראשית לטובת הפיצויים.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי מרכז- לוד תוך 45 יום.

המזכירות תשלח עותק מגזר הדין לשירות המבחן.

ניתן היום, א' אב תשפ"ג, 19 יולי 2023, בנוכחות הצדדים.